

Vergaderjaar 2025–2026

27 625

Waterbeleid

Nr. 719

BRIEF VAN DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 september 2025

Op 21 maart jl. ontving de Kamer een brief van Stichting Gezond Water (SGW) over het onderwerp vislood. De vaste commissie IenW heeft mij op 26 maart gevraagd om te reageren op deze brief.

Allereerst wil ik opmerken dat de Europese Commissie, na een lang voorbereidingstraject door het Europees Chemicaliën Agentschap, op 27 februari dit jaar een voorstel heeft gepresenteerd voor een verbod op vislood. Het voorstel omvat verschillende overgangstermijnen voor verschillende categorieën gewichten.

Ik zal mij in contacten met andere lidstaten positief uitspreken over het voorstel, aangezien een Europees verbod effectiever is dan een nationaal verbod. Met zo'n Europees verbod wordt voorkomen dat vislood eenvoudig via buurlanden de grens overkomt. Bovendien wordt op die manier een grotere markt gecreëerd voor de ontwikkeling van alternatieven voor vislood. De handel in sportvisserijmaterialen is een mondiaal fenomeen en Nederland is een te kleine markt om de ontwikkeling van nieuwe alternatieven voor vislood een werkelijke impuls te geven. Een Europees verbod opent substantiële kansen voor producenten van alternatieven voor vislood.

In de brief van 21 maart stelt SGW dat Nederland eenvoudig invulling kan geven aan de aanbeveling van de Europese Commissie om concentraties vervuilende stoffen, waaronder vislood, te verminderen. Ik begrijp echter dat er nog bezwaren zijn vanuit de praktijk, waaronder de beschikbaarheid van (betaalbare) alternatieven voor lood voor specifieke vormen van sportvisserij en zorgen over de haalbaarheid van toezicht en handhaving. Ook moet voorkomen worden dat er een prikkel ontstaat voor sportvisserij om zelf lood te gaan gieten. Dat is uit het oogpunt van menselijke gezondheid onwenselijk.

Er zijn gesprekken gevoerd met Sportvisserij Nederland en met de European Tackle and Trade Association. Deze laatste partij is de Europese koepel voor de handel in sportvisserijmaterialen. Er is steun bij deze partijen voor een Europees verbod. Die steun ontbreekt als het gaat om lokale verboden, omdat verschillende lokale situaties leiden tot onduidelijkheid ter plaatse. Sportvisserij Nederland en de Europese koepelorganisatie delen wel de ambitie om lokale initiatieven voor het stimuleren van loodvervangers te omarmen. De positieve houding van deze organisaties ten opzichte lokale initiatieven is verwerkt in de samenwerkingsovereenkomst Sportvisserij Loodvrij voor de periode 2025–2029, die zij beiden willen gaan ondertekenen.

SGW verwijst naar verboden in Denemarken en Engeland en naar lokale verboden in Nederland en roept op om het ambitieniveau te verhogen. Ik juich in de eerste plaats het voorstel van de Europese Commissie voor een Europees verbod toe.

Wel vind ik het belangrijk dat de mogelijkheid van een nationaal verbod opnieuw in beeld komt, mocht er over twee jaar onverhoopt vertraging optreden bij de realisatie van een Europees verbod. Verder vind ik goede communicatie richting sportvissers belangrijk. In dit kader levert het Ministerie van IenW financiering voor een pilot voor stimulering van loodvervangers bij IJmuiden en ben ik voornemens de nieuwe samenwerkingsovereenkomst Sportvisserij Loodvrij 2025–2029 ook te ondertekenen.

De Minister van Infrastructuur en Waterstaat,
R. Tieman